

Dialectdeenst 'De weg kwiet'
30 – 3- 2025, 10.00 uur, Usselo

Voorganger: ds. Hans Hinkamp

Organist: Peter Slotman

Welkom

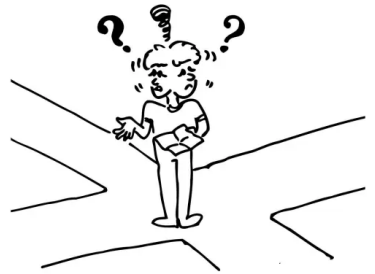
Samenzang 287: 1, 2, 3, 5
Bi'j het lecht dat laeven dut
zegge wi'j mekaar de vrae toe.
Zunne schient of raegen göt,
zegenzeukers komm' maor drin noe.
Bi'j de Heer bunt wi'jleu thuus, kind an huus.

Bi'j het book van zien verbond
neume wi'j mekaar bi'j name,
 uut ons harte, met de mond,
laevenswoorde: jao en amen
- as de kark' van leefde laest is het feest!

Bi'j het water van de deup
kump de Rooie Zee ter spraoke;
dreuge veute, dwars d'r deur
volge wi'j een lechtend baaken:
in de nacht van't dood'lijk uur greuit een vuur.

Bi'j het lecht dat laeven dut
zegge wi'j mekaar de vrae toe.
Lecht van Paosen schien al wat!
Zegen wee oew Leefde greui'n dut ,
- lecht dat dit geheim umvat: God is dat.

Bemoediging en groet, gebed



Samenzang 215: 1 – 4

Now d' eerste kleuren zicht-baor wordt
van 't morgenlecht, bidt wi'j töt God
of Hee, bi'j al wa-w doet of laot,
vandage ons wil waar'n veur kwaod:

dat onze mond gin waorden sprekt
die harder nog as dorens stekt;
ons oge zich niet hecht an 't kwaod;
da-w doof zölt waen veur loze praot;

dat Hee wil zuuv'ren ons gemoed
zoda-w gin domme dinge doet,
gin greutsigheid ons aovermant,
da-w spiez' en drank nemt met verstand.

Zoda-w, at straks weer geet de dag
en in zien plaatse kump de nacht,
met een geweten zonder smet
ons stelt veur God met dankgebed.

Bezinningstekst God zorgt veur vrae

Gebed bij de opening van het Woord

Samenzang 322: 1, 2, 3 (Lied van de maand)

Die chaos schiep tot mensenland,
die mensen riep tot zinsverband,
Hij schreef, ons tot bescherming,
zijn handvest van ontferming.
Hij schreef ons vrij, met eigen hand.
Schrift die mensenoorsprong schrijft.
Woord dat trouw blijft.

Dat boek waarin getekend staan
gezichten, zielen, naam voor naam,
hun overslaande liefde,
hun overgaande liefde,
hun weeën die niet overgaan.
Schrift die mensendagen schrijft.
Licht dat aanblijft.

Zijn onvergank'lijk testament:
dat Hij ons in de dood nog kent –
de dagen van ons leven
ten dode opgeschreven,
ten eeuwig leven omgewend.
Schrift die mensentoeekomst schrijft.
Naam die trouw blijft.

Schriftlezing Lucas 15: 11 – 32 (Twents)

[11] Hee zea: 'Nen man had twee zöns. [12] En 'n jungsten zea teagen zien vaar: vaar, doo miej mien porsie van de earfenis. Too verdeelden de vaar zien eagendom oonder eer. [13] En nen zet later gadderden den jungsten zien spil bieje mekaar en trök noar 'n laand wiede van hoes en doar dreiden he der alns deur in 'n lös leaven. [14] Too he der alns deur had, kwam der in dat laand nen zwoaren hongersnood en ok veur um wörden alns beteun. [15] En hee gung hen en verhuurden zich de butte an enen van de leu dee 't in dee buurt wonden en den stuurden um 't veald in um de vearken te heuden. [16] En hee wol zich 'n boek geern voletten met vearkenvoar, mer gin meanske gaf um der wat van. [17] Too begun he te prakkezeren en dach bieje zichzölf: hoovölle dagloners van mien vaar hebt der nich zat brood te etten en ik vergoa zowat van 'n honger. [18] Ik goa hier vot! Ik zal noar mien vaar hengoan en teagen um zeggen: "Ik heb miej misdreagen teagen 'n hemmel en teagen diej. [19] Ik bin 't nich meer weerd dat ze miej dienen zön neumt.

Behandel mij mer as enen van diene dagloners.” [20] En hee stön op en gung noar zien vaar weerum. Zien vaar zag um al van wiedten ankommen en wörden slim andoan. Hee leup um rap temeute, veul ne um ’n haals en kussen um.

[21] En den zön zea teagen zien vaar: “Ik heb mij misdreagen teagen ’n hemmel en teagen diej. Ik bint ’t nich meer weerd dat ze mij dienen zön neumt.” [22] Mer de vaar zea teagen ziene knechte: ‘Allo, haal mij rap de mooiste klee en trek um dee an en doo um ok nen reen um ’n vinger en sandalen an de veut. [23] En haal mij ’t mestkalf en slacht ’t, loat wiej etten en plezeer maken. [24] Want mienen zön hier was dood en is wier leavend wörden. Wiej warren um kwiet, mer now is he wervunden.’ En too begun ’t feest. [25] Mer zienen oaldsten zön was op ’t laand wes. En too he kortbiej ’t hoes kwam, heurden he meziek en ’t lawaai van ’t daansen. [26] Hee reup enen van de knechte bie um en vreug um wat doar toch gengs was. [27] Den zea: “Ow breur is der wier en ow vaar hef ’t mestkalf slacht, umdat he ow breur gezoond en wa wierkreagen hef.”

[28] Den oaldsten wörden hellig en wol der nich inkommen. Mer zien vaar kwam noar boeten um ne te beproaten. [29] Mer hee zea teagen zien vaar: “Mo’j noagoan! Ik weark now al zovölle joaren bie diej en nog nooit heb ik weagerd te doon wat mij opdreagen is. Dow hes mij ja nog nooit nen jongen bok doan um met miene kammeröa ’n möalken te hoalden. [30] Mer now den zön van diej weerumkömmen is, den dien geald der met slechte vrouwleu deurdread hef, hes dow veur um ’t mestkalf slacht.” [31] Mer de vaar zea teagen um: “Mienen jong, dow bis ja aait bie mij en al ’t miene is ’t diene. [32] Dow zös fealijk metdooen motten met ’t feest en bliej wean, want dien breur was dood en now is he wier leavend worden. Wiej warren um kwiet, mer now is he der wier.””

Samenzang 283: 1 – 4

In 't geruzel van geluden
in 't gedelder van de tied,
zeuke wi'j het zachte suuzen
van het woord dat ons verbli'jt.

Aoveral vandan ekommen,
enen wel waoruut wi'j drinkt,
bidden wi'j um ni'je dreumen,
kiekt wi'j waar de zonne blinkt.

Want wi'j - laevend op de zanden -
raken in de biesterbaan,
vallend uut oew hart en handen,
was 't - as dood - te slaopen gaon.

Laot oew dauw van vrede dalen
in de voren van de tied.
Nemm' ons samen in de stralen
die oew warmte gul ons biedt.

Verkondiging

Samenzang 139: 1, 2, 5

I'j, Heer, I'j wet ho-t met mi'j gaat.
Wat wies te maken hoof-k Ow neet.
I'j veult waar at ik hen wil gaon,
waar ik wil zitten of wil staon.
Miene gedachten, miene zorgen,
dee bunt veur Ow jo neet verborgen.
I'j kent het pad, waar ik op gaon.
Waar at ik röste, stao-J mi'j nao.
Het is zo vaste as een huus:
in al mien' waegge bun I'j thuus.
Wat ik nog kwelke heb efluusterd,

daor heb l'j, Heer, al naor eluusterd.

A-k wiedz in 't oosten laeven zoll',
in 't wietste westen wonnen woll',
daor waor de wiete weld begunt
of daor waor-t zee een ende nömp,
op owwe hand kan-k op vertrouwen,
oww' rechterhand, daor kan-k op bouwen.

Collecte

Gebed, stil gebed en Onze Vader

Onze Vader, l'j dén in den hemel bunt,
Oew name, laot dén eheilegd wodden;
Oew koninkriek, laot dat kommen;
Oew wille, laot dén gebeurn op de eerde zo as in den hemel.
Geef ons noo het brood veur vandage en vergeef ons onze schulden
net as wi'j vergeeft dee bi'j ons in de schuld staot;
en bewaar ons veur verleiding en maak ons vri'j van het kwaoje.
Want van Oew is het koninkriek en de kracht en de heerlekheid
noo en alle dage. Amen.

Slotlied 425: 1

Op pad met oww'n zegen gaot wi'j onze waege
van hier, uut dit huus, waor-t oww' stemm' wordt eheurd,
in Christus verbonden, in Um uut ezonden
op weg in ne waereld dee-t wacht op Ow woord.
Um daor in genade oww' waorde as zäöde
te zaeien bes deep' in het duusterste dal,
deur leefde edreven um leu in ons laeven
oww'n zegen te brengen, dee-t opbrengen zal.

Zegen